



مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد



۱۹ اپریل ۲۰۲۲

طارق ارسلانی

مبارد خوست، پیام به واشنگتن

مبارد طیارات پاکستانی بالای خوست و کشتار وحشیانه افراد ملکی، با شدیدترین الفاظ قابل تقبیح است و افغانها نباید در برابر این تجاوز صریح پاکستان خاموشی اختیار کنند. از جامعه جهانی نیز توقع میرود که این عمل پاکستان را محکوم نموده و تعزیرات جدی بالای آن کشور وضع نماید تا در آینده به مچو عملی مبادرت نرزد. این واقعه فقط چند روز بعد از آن صورت گرفت که عمران خان در اثر رأی عدم اعتماد اسامبله ملی پاکستان برطرف و بجای وی شهباز شریف به حیث نخست وزیر پاکستان تعیین گردید. در دو دهه اخیر دولتهای پاکستان تحت نام مبارزه علیه دهشت افگنی تا توانستند زیرکانه کمکهای اقتصادی و نظامی امریکا را بسوی خود جلب نمودند، ولی متأسفانه بمانند افغانستان قسمت اعظم این کمکها حیف و میل و بجیب چند سرمایه دار افتاد. از سال ۲۰۰۲ تا سال ۲۰۱۸ پاکستان بصورت مجموعی نزدیک به ۳۳ میلیارد دالر از امریکا کمک دریافت نمود که ۱۴ میلیارد دالر آن کمک های نظامی جهت مبارزه با "تروریسم" و متبافی کمکهای اقتصادی و بشر دوستانه بودند. ولی امریکا از عملکرد پاکستان و خصوصاً بازی دوگانه آن کشور در قبال افغانستان ناراض بود. در جنوری سال ۲۰۱۸ دونالد ترامپ، رئیس جمهور وقت امریکا در یکی از "تویت" های خود خشم و سرخوردگی خود را از دولت پاکستان چنین ابراز نمود: "در ۱۵ سال گذشته دولت امریکا بشکل احمقانه ۳۳ میلیارد دالر به پاکستان کمک نموده است، ولی آنها (پاکستان) رهبران ما را احمق تصور نموده و جزء فریب و خیانت چیزی برای ما نداده اند. آنها (پاکستان) برای تروریستانی که ما در افغانستان در تعقیب شان استیم پناهگاه امن داده اند. دیگر کافی است." دونالد ترامپ در همان سال ۸۰۰ میلیون دالر کمکهای امریکا را برای پاکستان به حالت تعویق درآورد. با متوقف شدن سیل کمکهای امریکا اقتصاد بحرانی پاکستان بسوی ورشکستگی روان گردید. حکومت عمران خان با کنار گذاشتن پالیسی سنتی پاکستان، سر ناسازگاری را با امریکا در پیش گرفت و در مقابل درب دوستی را با چین و روسیه باز نمود. پاکستان فکر میکرد که از همخوابه گی با چندین رقیب، شاید بستر گرمتری نصیب اش شود؛ اما نتیجه چنان شد که "دل یار رنجید ولی لعل بدست نیامد". در جریان بحران پاکستان، در افغانستان نظام تغییر نمود و طالبان بقدرت رسیدند. حکومت عمران خان بدون درک تحولات منطقه و جهان و برخلاف میل واشنگتن همچنان به "لابیگری" برای طالبان ادامه داد. عمران خان از آن نیز قدم فراتر گذاشت و فقط چند روز قبل از حمله روسیه بالای اوکراین به دیدار پوتین شتافت و خود را علناً در قطار حامیان پوتین قرار داد؛ این عمل موجبات خشم امریکا را فراهم نمود. از جانی هم بعد از خروج بدون برنامه امریکا از افغانستان، مقامات امنیتی امریکا مکرراً اظهار مینمودند که "با بقدرت رسیدن طالبان در افغانستان، امریکا توانائی استخباراتی خود را در منطقه از دست داده است". بعبارت دیگر امریکا بصورت غیر مستقیم اعلان نمود که بدنبال متحدی در منطقه است. نظامیان پاکستان رمز پیام امریکا را دریافت نمودند و در نتیجه حکومت عمران خان ساقط گردید. پاکستان برای ترمیم اقتصاد ورشکسته خود به کمکهای اقتصادی امریکا شدیداً نیازمند است. حکومت شهباز شریف در راه ترمیم روابط با واشنگتن بسرعت دست بکار شد. مباران خوست در واقعیت پیامی است برای واشنگتن که پاکستان حاضر است تا نه تنها آنکه از طالبان فاصله بگیرد بلکه اگر امریکا خواسته باشد قلمرو پاکستان نیز کاملاً در اختیار اش خواهد بود. حکومت جدید پاکستان برعکس حکومت سلف خود برای طالبان "لابی" نخواهد نمود و به اینترتیب طالبان مهمترین متحد خود را از دست خواهد داد. برای طالبان، ضربه سیاسی حمله بالای خوست بمراتب سهمگینتر از ضربه نظامی آن خواهد بود. حکومتی که در داخل مشروعیت و در خارج شناخت نداشته باشد هرگز بقا نخواهد کرد. در چنین حالتی نزدیکی واشنگتن و اسلام آباد مطمئناً که کابوس وحشتناک سال ۲۰۰۱ را برای طالبان دوباره بیاد خواهد آورد.

طارق ارسلانی – ایالت ورجینیا، امریکا

د پائو شمیره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ